

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1750/2019
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Врање, чији је пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3839/17 од 15.01.2019. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3839/17 од 15.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1689/16 од 19.07.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду због престанка потребе за радом запосленог бр. 01-5534 од 07.07.2016. године којим је тужилји отказан уговор о раду бр. 01- 6738 од 09.11.2012. године као незаконито, те је наложено туженом да тужилју врати на рад и распореди је на послове које је обављала пре него што јој је отказан уговор о раду или на друге одговарајуће послове сагласно њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка од 139.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3839/17 од 15.01.2019. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 1689/16 од 19.07.2017. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужилји на име трошкова парничног поступка плати 123.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а део захтева тужилје од досуђеног износа до износа од 139.500,00 динара је одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побигану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време по уговору о раду од 09.11.2012. године и распоређена на послове ... у Одсеку за ... Здравственог центра у Врању. Тужени је 28.03.2016. године донео Правилник о организацији и систематизацији послова Здравственог центра Врање, на који је Министарство здравља Републике Србије дало сагласност и овим правилником у немедицинској служби је систематизовано радно место ... са четвртим степеном стручне спреме и једним извршиоцем у оквиру Службе за ... . Управни одбор туженог је 27.06.2016. године донео Програм решавања вишка запослених немедицинских радника у Здравственом центру Врање на основу Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, систему јавних служби, систему АП Војводине и систему локалне самоуправе за 2015. годину, Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене заштите, Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова туженог од 28.03.2016. године којим је одређена кадровска структура немедицинских служби. Код туженог је предвиђен максимални број радника на неодређено време за 2015. годину од 1344, а број радника на дан 06.06.2016. године 1369. У Програму за решавање вишка запослених немедицинских радника одређени су основни и допунски критеријуми ради утврђења технолошког вишка за запослене немедицинске раднике у Здравственом центру. Тужени је донео и Одлуку о спровођењу анкете за споразумни престанак радног односа уз исплату новчане накнаде, извршио је бодовање запослених немедицинских радника за чијим је радом престала потреба на пословима где је смањен број извршилаца, а за тужилу није вршено бодовање, јер је њено радно место укинато. Решењем од 07.07.2016. године тужилу је отказан Уговор о раду због престанка потребе за њеним радом са образложењем да је у поступку рационализације немедицинских радника туженог утврђен број запослених за чијим радом престаје потреба у складу са новом организацијом рада, те да Правилником о организацији и систематизацији послова од 28.03.2016. године нису предвиђени послови које је запослена обављала, нити је могла да буде распоређена на друге послове код туженог, а тужилу није могла да се обезбеди ни једна од мера за запошљавање предвиђена програмом решавања вишка запослених немедицинских радника од 27.06.2016. године. Отпременина је исплаћена. Тужила има четврти степен стручне спреме и по занимању је ..., а током поступка је утврђено да је у време отказа уговора о раду тужила обављала послове у ... у оквиру Службе ... .

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права усвојили тужбени захтев и утврдили да је решење о отказу уговора о раду незаконито.

У конкретном случају, тужилји је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 .... 75/14), у поступку примене Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Тужилја је немедицински радник која је Уговором о раду од 09.11.2012. године распоређена на послове ... у одсеку за ... . Правилником о организацији и систематизацији послова туженог од 28.03.2016. године ово радно место је укинато, а систематизовано је радно место ... у ... служби са једним извршиоцем за који је потребан четврти степен стручне спреме. Међутим, тужилја као радник са четвртим степеном стручне спреме ... струке је фактички у време отказа уговора о раду обављала послове у служби за ..., а не у одсеку за ... послове. По оцени Врховног касационог суда, без обзира што је у поступку рационализације укинато радно место на које је тужилја била распоређена уговором о раду, тужени је био у обавези да приликом рационализације броја запослених изврши бодовање свих немедицинских радника који имају исти степен стручне спреме као и тужилја и који су обављали послове ... . На ову обавезу туженог није од утицаја околност што је Правилником од 28.03.2016. године укинато радно место на које је тужилја била распоређена, имајући у виду да је обављала и одређене послове у другом сектору, што упућује на закључак да је тужилја могла да ради и друге послове. У том случају, како послови ... у ... служби нису укинати, јер је систематизовано радно место са једним извршиоцем, тужени је морао да примени критеријуме садржане у Програму решавања вишка запослених немедицинских радника, у циљу утврђивања ко је од запослених вишак. Како тужени није поступао на овакав начин и није правилно утврдио да ли је за радом тужилје престала потреба, то нису испуњени услови прописани чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду и зато је решење о отаказу уговора о раду поништено као незаконито. Имајући у виду да је тужилји незаконито престао радни однос тужени је у обавези да тужилју врати на рад на основу члана 191. став 1. Закона о раду.

С тога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић